

Τα εγκαίνια του νέου κτιρίου της Τράπεζας της Ελλάδος

Πηγή: Ηλία Βενέζη «Χρονικόν της Τραπεζής της Ελλάδος», Αθήναι, 1955

Το Γενικό Συμβούλιο συνεδριάζει στις 4 Απριλίου 1938, ημέρα των εγκαινίων του κτιρίου της Τράπεζας της Ελλάδος. Από τα αριστερά προς τα δεξιά: Δ. Νομικός (Γενικός Γραμματέας), Ν. Καρέλλας, Ε. Λαμπρινούδης, Μ. Πουρής (Σύμβουλοι), Π. Εξαρχάκης (Κυβερνητικός Επίτροπος), Κ. Βαρβαρέσος (Υποδιοικητής), Ε. Τσουδερός (Διοικητής), Γ. Μαντζαβίνος (Υποδιοικητής), Γ. Στρέιτ, Μ. Νεγρεπόντης, Π. Δεκάζος, Κ. Κοσμετάτος (Σύμβουλοι).

Την 4 Απριλίου 1938 έγιναν τα εγκαίνια του νέου μεγάρου της Τραπεζής της Ελλάδος επί της οδού Πανεπιστημίου. Ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών έκαμε τον αγιασμόν. Ήσαν παρόντες ο Πρόεδρος της Κυβερνήσεως Ιωάννης Μεταξάς, η ηγεσία της οικονομικής και πνευματικής ζωής του έθνους, οι Σύμβουλοι του Ιδρύματος.

Από τα παλαιά οικήματα, εις τα οποία ειργάζοντο έως τότε οι υπάλληλοι της Τραπεζής, μετεκινήθησαν εις ένα πολυτελέστατον μέγαρον, που η επάρκεια του χώρου και η άνεσις των μεγάλων αιθουσών του εφάινετο εκείνον τον καιρόν μυθική.

Εις το μέγαρον αυτό, έλεγε ο Διοικητής της Τραπεζής Εμμανουήλ Τσουδερός, η μέλλουσα γενεά δεν υπάρχει φόβος να στενοχωρηθή. Εις την αίθουσαν των συναλλαγών ο πολίτης θα έχη πάντοτε το ευάρεστον συναίσθημα, το οποίον χαρίζουν κτίρια ανταποκρινόμενα εις τον κοινωνικόν των προορισμόν, με την άνετον και την καλαίσθητον εμφάνισιν.

Ας μη παραλείψω να υπενθυμίσω -προσέθετε ο Διοικητής- ότι το μέγαρόν μας έλαβε θέσιν εις τον λαμπρότερον συγκρότημα δημοσίων κτιρίων της πρωτευούσης. Τούτο δε υπήρξε εις ακόμη λόγος να προσπαθήσωμεν όπως το νέον κτίριον εμφανισθή απλούν καί ήρεμον καί μή ταραξη ποσώς τόν ρυθμόν και την φυσιογνωμίαν των λαμπρών ιστορικών Ιδρυμάτων με τα οποία ητύχησε να γειτονεύη.

Η πρόσοψις του νέου κτιρίου φανερώνει ακόμη και τον χαρακτήρα του Ιδρύματος. Εμπνέει την ήρεμον στερότητα και την εμπιστοσύνην προς την επιτυχή έκβασιν της ειλικρινούς και σοβαράς εργασίας, αι οποίαι είναι αι διέπουσαι αρχαί της οργανώσεως και λειτουργίας της Τραπεζής.

Και η Τράπεζα και το μέγαρόν της είναι έργα νέα, σύμφωνα με τας αντιλήψεις της εποχής μας, προωρισμένα να θεραπεύσουν συγχρόνους ανάγκας. Αμφότερα ενσαρκώνουν το νέον πνεύμα και εκπροσωπούν τα νέας ιδέας. Εμπνέουν τας ελπίδας και εδραιώνουν την πίστιν εις μίαν πληρεστέραν ζωήν, εις μίαν νέαν περίοδον εξέλιξεως, πολιτισμού και προόδου (1).

(1) «...Εις το μέγαρόν μας η μέλλουσα γενεά δεν υπάρχει φόβος να στενοχωρηθή», έλεγε τότε ο Διοικητής. Ο δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος, η αναταραχή του κόσμου, η πλήρης διεύθυνσις της οικονομίας από το κράτος, έμελλαν να δώσουν, ολίγα χρόνια αργότερα, εις την Τράπεζαν της Ελλάδος καθήκοντα νέα, τεράστια, και να επεκτείνουν υπερμέτρως το έργον της. Όλα αυτά ήσαν ακόμη τότε άγνωστον μέλλον. Θα διέψευδαν τας προφητείας του Διοικητού περί ανέσεως των μελλουσών γενεών. Αλλά κανείς δεν ημπορούσε τότε να προβλέψη την έκτασιν του σεισμού του κόσμου.